

Передплата
 на «РУСЛАНА» вноситься:
 в Австрії:
 за члнй рік . . . 30 пер.
 за п.ч року . . . 10 пер.
 за члнй п.ч року . . . 5 пер.
 за місяць . . . 1-70 пер.
 Зл. грамп. дею:
 члнй рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 за п.ч року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Барвеш ми очі і думу ми вяршем. А не любимем милоста шире — любимем, бо руске ми серце і шра руска.» — З Руславова псалма М. Шашкевича

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свята о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Дембровського (Хоружинці). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламыці неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Тимчасове порозумінє. Між правительством а Чехами дійшло до тимчасового порозуміння. Правительство згодило ся, щоби до 11. цвітня полагжено лише нормальний контингент рекрутів, а підвишенє краввої оборони о 5 000 людей відрочено на сесию по святах. Сейчас по скликавю парламенту по святах, що наступить около 23. цвітня с. р., предложить правительство парламентови проєкт языкового закона. Від его змісту, а радше від становища сторонництв до его змісту, буде залежати дальший розвій випадків.

Последнє пересиленє полагжено тимчасово в сей спосіб. Міністер Кляйн лишає ся на разі, але его становище дуже підкопанє і не відомо, чи довго ще буде міг удержати ся.

Правительство предложило проєкт устави в справі запомог для родин резервістів, покликаних на війскові вправи. Устава має на цілі усуненє нужди посеред членів родин резервістів, покликаних на вправи і узгляднює бажаня широких мас людности. Проєкт устави поминає наданє тим даткам характеру заосмотреня убогих і признанє запомоги лише членам тих родин, котрих удержанє залежне від заробку покликаного на вправи. Право побираня запомоги устає, коли покликаний на вправи побирає дальше свою платню або не дізнає зменшеня своїх доходів. Запомога буде виносити 50% звичайної денної платні в данім судовім окрузі. Найвисшу денну платню означено на 4 корони. Родина покликаного на вправи буде побирати запомогу не лиш за кождий день вправ, але також за кождий день подорожи на вправи і з вправ. Коли резервіст набавить ся хвороби підчас вправ, без власної вини, то запомога не уступає аж до хвилі усуненя тої перешкоди в повороті покликаного на вправи до місця замешканя.

Міністерство торговлі внесло до польської палати предложенє, котре в формі новелі до промислової устави регулює квестию часу праці в промислі і торговлі а особливо час замиканя sklepів вечером.

Авдиенції угорского міністра торговлі Кошута у цїсаря приписують велике

значінє. Що до тої авдиенції кружать дві поголоски. Одна, що та авдиенція є початком рішучого звороту у внутрішній політиці Угорщини а іменно в тім напрямі, що Кошут має зістати президентом міністрів і що керму в парламенті і в державі обійме виключно независиме сторонництво; друга, що ходить тут лише о полагженє угорских війскових жадань зі сторони військової адміністрації. Та поголоска оперта на тім факті, що міністер торговлі Кошут поїхав по авдиенції у цїсаря до міністра війни і конферував з ним довший час.

Заграниця.

В часі побуту німецкого цїсаря в Венеції подали італійські офіціальні часописи вельми прихильні статі про цїсарські відвідини, а навіть опозиційні і противні тридержавному союзови часописи оказали велику повздержливість. Тепер одначе наступив вже досить значний зворот і появляють ся ріжнородні вістки про невдоволенє на дворі. Розказують, що причиною неприязни королевої Єлени були якісь мотиви особисті. Також король Віктор Імануїл не був в Венеції в дуже добрім настрою. Одна часопись подає, що якась непокликана особа була свідком довшої телефонічної розмови, яку вів король з Палати Дожів з німецьким цїсарем, який находив ся на помості Гогенцолерна. На се мав дуже гнівати ся король, хоч треба припустити, що без зізволєня цїсаря сей факт не був би можливий. В кождім разі криє ся поза тим якась нечиста тайна. Чи на тім є що правдивого, годі довести. Але й в політичнім згляді панує невдоволенє. „Messaggero“ подає зі здивованєм, що підчас коли німецький цїсар сам хоче відбувати прогульки до Альбанії, робить Італінцям предлоги що до Триполісу. Се стверженє, що німецький цїсар без ніякого поводу в часі пересправ з Тітонім звернув бесіду на Триполіс і говорив про претенсії Італії що до «мирного заволодіння» тим краєм. Коли він хоче в сей спосіб відвернути увагу Італії від Альбанії, то італійский нарід не може бачити в тім доказу приязни. Також широко обговорюють мнимий висказ цїсаря про брак розуміня штуки серед італійского духовенства. Офіціальний орган Ватикану Corrispondencia Romana заявляє, що вороги Церкви просто видумали сі цїсарські сло-

ва, щоби висьміяти духовенство, та подобати ся масоньскому міністрови віроісповідань, який нещодавно оголосив розпорядок в справі історії штуки.

Три національні типи харогі.

(Розвідка Володимира Антоновича.)

(Конець.)

Вжеж не можна минути й танців.

Кожен танець вийшов з якогось воєнного, релігійного, чи любовного, чи иншого якогось мотиву.

Польский народний танець — мазурка — має воєнний мотив, кавалерийська атака; краковик — партизанська війна; польонез — представляє релігійну церемонію. Великорускі народні танці — „бичок“, та „комариньской“. Справді се не танці а всякі викрутаси, зовсім вільні і які завгодно («нраву моему не препятствуй»). Українсько-руські танці: коломийка, метелиця, горлиця — трохи не всі любовного виходу.

Наука й література в усіх трьох народностей відрізняють ся й змістом і заходами. Великоруси найбільше обявились прихильниками до натуральних і технічних наук — се спеціальність Великорусів. Поляки в науці до недавного часу вживали метод доктерверский, скрізь велика пристрасть до абстрактної філософії та історії, яка й займає три четвертини всеї польської науки й літератури. У Русинів велика хіть і пристрасть до наук гуманітарних — право, історія культури, література, політична економія і инші.

На останку кілька слів про метод і заходи в науці й публіцистиці.

Поляки найбільше хітні до мислування афоризмами. В більшости польських літераторів можна помітити ряд покладів зовсім мило звязаних і зєднаних між собою, за те таких, що не терплять суперечок. Характер Великоруса найбільш релієзно видаєть ся й малюєть ся в его заходах публіцистичних. У великоруских публіцистів водять ся дві маніри: 1) маніра авторитету, видатним представником якої був Катков: він становить ряд покладів і не зробивши ще ні жадного виводу, наперед уже лає всіх, хто з ним не згодить ся; 2) друга маніра зявляєть ся в простораню, аргументувати всі льогічні методи мислування — се великоруский нігілізм. Перші змагають ся за заскоружлі поклади і підтверджують лайкою, а останні, знизивши всякі мотиви мислування, все плондрують та руйнують, нічого не даючи на місце поруйнованого і, як і перші, кінчають лайкою.

Українець має велику прихильність до аналізу й скептицизму. „Се діло треба розжувати“. Обережність до всяких теорій та покладів а прогі — національна

ЗАМОВЛЕНЯ на НАСНІЄ

ЯРИН, ЦВІТИВ і ПАШІ з найславнійшої фірми французської **Vilmorin-Audrieux**

За доброту і певність ручить ся, насінє в опльомбованих торбочках. — Цінник платно і даром. З поважанєм **Зофія Толубіикова** — Краків, Зелена 28.

приймає

Зофія Голубінкова
 КРАКІВ — Зелена 28.

українсько-руська особність, особність Українця-Русина.

Народний характер складається з яковитості природжених і вжитих культурою. Звісна річ, що в характері кожного народу єсть яковитості, як бажані, так і небажані, як позитивні, так і негативні. Ніяка культура не в силі, знищити природжених яковитостей, алеж мета всякої культури повинна бути в тім, що культура матиме вплив на характер народу, що дасть спроможність розвинути бажаним, позитивним яковитостям і одведе відповідне місце для яковитостей небажаних негативних. З тих психічних яковитостей Русина, які здають ся авторів ідеальними позитивного характеру — се етичний критерій. Етика — річ вселюдська, тільки етика у різних народів складається неоднаково, ріжно. В заснові етики в усіх народів покладено невідоме шукане того, як то по правді, що таке правда, а що кривда. Українець Русин вважає за етичне все те, що справедливо. У Великорусів виступний етичний пункт сила: він поперед усього звертає увагу на те, чи факт дужий, чи не дужий. У Поляків виступний пункт — приемність: коли який небудь факт приемний — він повинен бути, а прикрий — не повинен. Етика в суспільнім житю — се одна з найголовніших заснов людського життя, поведження і на останку добробиту.

Допись.

З Самбора.

Руска мова, яко надобовязковий предмет.

Щож дорожшого над рідну мову? Любов єї висисає дитина з грудий матери, з уст найдорожших осіб, з уст окружаючого єго населеня, чужі її в церкві і она стає ся могутним середником, що промовляє до нас.

Як для кожного народу не менше і для нашого має она первостепенне значінє, тому боре ся наш нарід б пошанованє єї, а нехтованє або зневагу відчуває сильно, та будить оно чувство огірчення, обуреня.

Се зрозуміле для кожної честної душі чувство повинно знайти пошанованє, а тим більше можемо сего жадати по школах, яко осередках виховуючих підрастаюче покоління.

Заданєм нинішної школи не є саме лишень вивіновуванє в відомости, скріплюванє сил духа, але обуджуванє також шляхотних чувств, між котрими непослідне місце займає і любов своєї мови, своєї минувшини. Занедбаймо оживлюванє сего природного чувства, а що гірше подончим єго, або вирвім з єго душі, тоді виховаєсь безідейна молодіж, котра з легким серцем готова буде після обставин позбутись і других чувств.

Тим то толкує ся, що кождий нарід рішучо вимагає від шкіл плеканя своєї рідної мови, своєї минувшини, а в реформі шкіл кладе се жаданє поруч перших.

Гляньмо тепер, як виглядає наука українсько-руської мови по середних школах польських, до котрих ходять тисячі нашої молодіжи задля недостачі руских шкіл. Коли всі предмети, а навіть наука гімнастики є предметом обовязковим, наука рускої мови, навіть для молодіжи рускої є предметом надобовязковим, котрої може учити ся, або ні, з котрої легко може виписати ся після впадоби.

Заданєм школи є молодіж вести, учити її поважати і цінити свої народні сьвятощі, виробляти у неї сталу волю до доброго і гарного, а тут лишає ся їй до впадоби учити ся, або ні свого найбіль-

шого, народного скарбу. Таку свободу лишає ся людям старшим з виробленими поглядами, а ніколи недозрілій молодіжи.

Через надобовязковість рускої мови мимохіть вщипляєсь легковаженє для неї у дїтий, котріб навіть як найкрасші засади винесли з дому родинного, а молодіж польська мимохіть призвичаює ся уважати мову руску меншевартною, коли не є она навіть обовязковим предметом для молодіжи рускої; в душі знов молодіжи рускої витворює ся жаль з причини легковаженя єєї мови, стає ся податливійшою на посторонні впливи, з чого користають часто-густо несумлінні люди і зміцняють ними кадри перевертнів.

Стан сей наносить шкоду рускому народови, але пожитку польському не приносить, бож такі нестають Поляками, алише напоєні жовчию, бачать своє спасенє в злуці з народом московским, поневіряють свою рідну мову, свої сьвятощі, відцурюють ся свого народу.

Гляньмо докладно, звідки підпливають збаламучені молодці, а пересьвідчимось, що як раз з сих шкіл, де мали можливість неучити ся своєї мови, де крім сего знайшли ся несумлінні люди, що їх від сего відтягали.

Так нестерпимий стан гангренюваня нашого народного організму з підмогою школи годі довше терпіти, наука українсько-руської мови повинна для молодіжи статись обовязковою, як рівнож з цілою рішучістю виступити мусимо з жаданєм усуненя гуртів москвофільських, яко пропагаторів сего напрума серед молодіжи по школах середних, усуненя одиниць, котрі єго впливом своїм серед молодіжи попирають і хоронять.

Наколи вже силою обставин не маємо в достаточнім числі своїх шкіл, а повіряємо польским школам свої діти, то маємо право вимагати від них хороненя від шкідних впливів і надаваня можности штучного витворюваня перевертнів, а навіть ворогів свого народу.

Закид сей опираєсь на реальних фактах, котрі в послідних часах прибрали по декотрих містах ніколи передтим небували форми, тож вимагають рішучої санації.

Анатоль Вахнянин.

Спомини з життя.

(Дальше*).

По іспиті вернув я домів, до жінки та якраз застав мого другого сина на смертній постелі. Перший мій син, Омелян, що родив ся в Перемишлі в вересні 1864 року, помер мені в 1866 році по св. Димитрию на ангину (крупу). Жінка поїхала була з ним на празник до Цівкова, до свого стрія та там він перестудив ся. Я приїхав лише на єго похорони з Відня. Другий син вродив ся в Добрій на Стефана в 1866 році, та той занедужав на запалене мозку якраз, коли я по іспиті (в марті 1868 р.) мав вертати домів. Він умер на моїх руках небавом по моїм приїзді. А шкода мені було сих діточок дуже, а ще більше жінки, що пацькала ся над ними як та квочка. З Доброї вистачив я просьбу до Ради шкільної у Львові о посаду суплєнта при котрій-небудь гімназії у Львові, у сам взяв ся поки що до історичної розправки про «відносини козаків (за Петра Сагайдачного) до Персії та до кавказьких князів. На сю тему напутила мене хроніка Швайцара Vallen-a „Reisebeschreibungen nach dem Orient“, яку я роздобув на ліцитації якоїсь бібліотеки у Відні. Della Valle згадував в сій хроніці про Стефана, козака, що прибув на двір шаха перського Аббаса від

козаків і старав ся наклонити єго до відступленя козакам Требізонта, звідки козаки змогли би наручнійше нападати побережя турецькі. В Требізонті хотіли козаки зібрати свою флоту та звітки непокоїти Турків. Помічні книжки до розправки найшов я в бібліотеці князя Володислава Чарторийського в Сіняві. Бібліотекар Друзевич був для мене на прислузі. Я склеїв сю слабенку розправу та вислав єї до редакції „Правди“ у Львові, де єї і надруковано. Розглядаючи ся по бібліотеці Чарторийського, я найшов там багато друків з церковної літератури з XVI та XVII віка, Статут литовський, Острожські видавництва і і Скорини кілька толковань „Vulgar-u“ видані у Празі в роках 1518, 1519 за панованя Ягайловича. З сих книжок поробив я собі хороші виписки та у перше пізнав літературу нашу з тих часів. На сій роботі зійшов мені час аж до вересня 1868 р., до жвилі, коли зі Львова одержав я вість, що мене призначено на суплєнта до польської гімназії Францішка Йосифа у Львові. Я поїхав сюди з жінкою та маленькою донечкою Олександрою, що потїшила нас по смерті двох синів.

У Львові жилось нам бідно. Місячна плата моя виносила 36-75 зр. Я мешкав зразу на Замарстинівській улиці за залізничним мостом, а відтак в камениці Сермака при улиці Галицькій, де платив за помешканє 26 зр. Щастє хотіло, що в тім самім часі перенесено Омеляна Партицького, суплєнта з гімназії тернопільської до академічної у Львові, де рівночасно обняв дирекцію Вас. Ільницький, та що сей Партицький замешкав у нас та платив нам за сніданє, обід і станцію 20 зр. місячно. Мав я проте 30 зр. на житє. А їли ми, що Бог дав: Кусник мяса та пироги і клясочки з сиром на переміну. Партицький не був перебірчивий.

У Львові застав я «Громаду». На чолі єї стояв Андрій Січинський та Корнило Сушкевич, конципієст прокуратурій скарбу. Сейчас по приїзді моїм до Львова обняв я редакцію «Правди», яку підписував до кінця року 1868 академик Микита (Він мав вже понад 24 літ в «Громаді» — прочі були ще молоденькі). «Правда» стала виходити яко літературний тижневник вже в 1867 році під редакцією Лукашевича, а по році під редакцією Партицького, якого Stromann-ом був згаданий Микита. Був се орган не лише народовців галицьких, а інтересували ся сим видавництвом і Українці наші, іменно Пант. Куліш і Білозерський з Варшави. Колиж я переняв редакцію, тоді намірено орган сей розширити і в тій цілі зїхав ся я з Кулішем і єго женою в Кракові якраз на Йорданські сьвята. З Кулішем уложив ся я так, що він буде присилати матеріяли до друку з України, а ми будемо усє порядкувати та старати ся о перекладатників. Рік 1868 почав ся друком «Домонтаря» Кулішевої (Ганни Барвінок) почім містив я повість Нечуя (Левицького) „Причепя“. Куліш поїхав з Кракова до Італії, сидів якийсь час у Фльоренції, а відтак переніс ся до Відня, де через Мих. Подолянського та Пулюя впливав користно на Січовиків. З Кулішем переписував ся я правильно раз або двічі в тиждень.

(Дальше буде.)

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В суботу: руско-кат.: Василия; римо-кат.: Ізидора. — В неділю: руско-кат.: Никона преп.; римо-кат.: Вікентія.

— Реколекційні науки в церкві оо. Василян у Львові будуть голосити ся на днях від 5—12. цвітня с. р. В неділю по вечірні дня 5. цвітня наука вступна. В прочі дни с. є в понеділок, второк, середу, четвер, п'ятницю і суботу

*) Гл. ч. 66.

наука о годині 6. вечером. Сповідь зачне ся в п'ятницю по полудні.

— **Доповняючий вибір посла** до сойму з великої посілости відбув ся вчера в Перемишлі. Вибрано на 62 голосуючих одностайно віцепрезидента кр. ради шк. д-ра Ігнатія Дембовського.

— **3 конференції директорів середніх шкіл**, яка відбувала ся оноді у Львові, писали ми вже про хід нарад і ухвалені резолюції першого дня тої конференції. Тепер виймаємо з виданого урядового звіту нарад, що відбували ся другого дня, справу витворення приязніших відносин між учителями і учениками польських а руских гімназій. Реферували: дир. Голінський з Перемишля і дир. др. Сабат зі Станіславова. Перший закінчив свій реферат такими резолюціями:

1) В містах, де побіч польських гімназій є також рускі, бажати треба, щоби учителі обох шкіл зближали ся до себе і познайомили ся;

2) щоби бодай раз на місяць учителі обох шкіл збирали ся під проводом своїх директорів і, старанно оминаючи всякі національні і політичні справи, застановляли ся лише над справами молодіжи і над справою приязного пожиття молодіжи обох народностей. В сій цілі треба би учителям заохочувати учеників; улаштувати під проводом учителів обох шкіл спільні прогульки, гри і забави, спільні обходи шкільні в честь визначних мужів обох народів. Бажалось би, щоби учителі польського язика і історії з притиском і безсторонно зазначували при науці ті хвилі з історичного життя Польщі і Руси, в котрих визначувала ся єдність і згода обох народів, та вказували на блаженні наслідки тої згоди для обох сторін.

3) Бажалось би також, щоби Поляки, котрі віддають ся учительському стану і знають руску мову, здавали учительській іспит у викаладовій мові польській і рускій, так щоби опісля діставали місця в руских гімназіях, як Русини дістають доси місця в гімназіях польських.

4) Добре було би видавати для молодіжи часопис в польській і рускій мові, де побіч статей і вістей, якими цікавить ся молодіж, простовано би тенденційні дописи, роздуваючих обопільну ненависть, і ширивсь би засади взаємної любові і згоди.

До сих резолюцій додав дир. др. Сабат ще отсі:

1) Старати ся треба, щоби наша молодіж разом з учителями глибше переняла ся засадами правдивої християнської етики, а то: а) через відповідне згармонізоване учительських зборів; б) через виразніше витиснене на наших школах п'ятна католицького духа, котрим повинна бути овіяна кожда шкільна година науки; в) через відповідне противділане шкідливим струям суспільним при помочи смілих горожанських виступів учительства в обороні тих засад словом і письмом.

2) Заціпляючи ученикам гарний патріотизм, треба їх заразом хоронити від політизованя і від упереджень національних, а то: власним прикладом учителів в урядових і товариських відносинах та відповідним впливом на учеників при нагоді шкільної науки і в позашкільних зносинах з учениками.

3) Не сходячи з національного ґрунту вихованя, треба заціпляти ученикам також честь для мови, гарної літератури, ясної народної минувшости і високих ідеалів братнього народу, а то: через розбуджуванє свідомости братерства при кожній нагоді; через заведенє обовязкової науки братнього язика у всіх гімназіях східної Галичини; через приділюванє тої науки учителям вправним і люблячим молодіж, котрі давали би поруку, що особистим своїм впливом зуміють загріти учеників до тої науки.

4) Щоби ухилити погубний сепаратизм між молодіжкою обох народностей та злучити інтереси Поляків і Русинів в межах середнього шкільництва, треба у східній Галичині закладати гімназії з рівнорядними відділами польськими і рускими з одноцільним учительським організмом і під управою одного директора.

5) Бажати треба, щоби директорами польських і руских гімназій в тім самім місті оставали з собою в як найтісніших зносинах; їх близькі зносини урядові і товариські немало вплинуть на витворенє таких самих зносин поміж учительськими зборами. Директори особистою своєю повагою повинні на підвласні собі учительські збори впливати в дусі національної згідливости.

6) Для взаємного зближеня учительських зборів польських і руских гімназій треба: від часу до часу улаштувати спільні конференції в справах, що дотикають місцевих відносин; улаштувати спільні товариські зібраня; заохочувати до живої участі в тих товариствах і інституціях, котрі не зважаючи на суспільно-національні ріжницї, мають на меті лише спільні заводові і педагогічні інтереси.

В дискусії між іншими бесідниками висловив п. Герман бажанє, щоби гадки, кинені на сих зборах, пішли в край, а заразом і віру, що в борбі двох культур побідить та, котра уживати буде благородніших средств. На єго внесенє одностайно ухвалено резолюцію, висказуючу певність, що настоятелі наукових заведень будуть всіма силами старати ся довести до згоди між обома братніми народами в учительських зборах і серед молодіжи по мысли виводів обох референтів.

— **Нова укр. часопись**, що звати меть ся „Українець“, має виходити в Петербурзі. Видавець є В. Мороховець вніс прошенє до начальника города о дозвіл на те видавництво. Буде се літературно-науковий місячник.

— **Х. загальні збори „Краєв. Союзу кредитового“** відбули ся дая 25. марця с. р. у Львові. Збори відкрив предс. надзираючої Ради, радник двора Григ. Кузьма. По прийнятю протоколу з попередних загальних зборів без зміни, слідував звіт дирекції за девятий адміністративний рік 1907. З причини, що друкований звіт находив ся в руках присутних членів, звільнено дирекцію від здаваня подрібного звіту, лише член дирекції, Кость Паньковский, давав членам жадачі поясненя. На 570 членів стоваришеня припадає: інтелігенції сьвітської 150, сьвященників 104, інституцій (стоваришень) 180, господарів 75, промисловців 32, женщин 12, інших 17. Висота заявлених уділів вносила в р. 1907: 114.150 К, вплачених 97.383.25 К. Приріст уділів зголошених 17.550 К, вплачених 16.670.77 К. Маєток власний вносив на уділах 97.383.25 К, фонд резервовий 8.623.75 К, разом 106.207 К. Стан вкладок до обороту 1.489.780.36 К на 1.250 книжочках (на 4½%). Стан уділений позичок (кредиту) в р. 1907.: 1) На скриптах 76.156.40 К 2) На векселях прив. осіб і інституцій 213.578.35 К. 3) На кредиті союзових стоваришень 1.069.102.15 К. 4) На кред. парцеляц. (посереднім) 188.123.— К. 5) На кредиті в Орелці 153.281.76 К. Разом 1.700.241.66 К. Загальний оборот вносив 10.312.979.17 К. Відтак іменем контрольної комісії проф. Ілля Кокорудз предложив звіт сеї комісії, яка переводила контролю книг, каси, рахунків і білянсу стоваришеня за рік 1907. почім збори згідно з внесенєм контрольної комісії одностайно прийняли звіт з діяльности, замкненє рахунків і білянсу „Краєвого Союзу кредитового“ за р. 1907 до відомости, одобрили єго і уділили дирекції і надзираючій Раді абсолютну рішу. На внесенє надзираючої Ради збори ухвалили розділити чистий білянсовий зиск за р. 1907. в квоті 7.625.33 К, в той спосіб, що на 5 процент. дивіденду від членських уділів призначено суму 4.017.63 К, на резервовий фонд 1.086.57 К а на спеціальну резерву страт при позичках 2.521.13 К. Відтак приступлено до вибору двох членів надзираючої Ради і трох членів контрольної комісії, голосованєм картками. До надзираючої Ради вибрані поновно: др. Стефан Федак, адвокат у Львові і о. крл. Іван Чапельский у Львові. В склад контрольної комісії увійшли поновно: Юліян Січинський, ст. рахунковий радник Дирекції домен у Львові, Ілля Кокорудз, гімназ. проф. у Львові, Микола Заячківский, інспектор „Народної Торговлі“ у Львові.

— **Др. Зобків** доносить до віденьск. Zeit-у,

що справа спору болгарского правительства з заграничними професорами, Лецевским, Скурским, Пайгертом і Зобковим скінчила ся. Онж зрekli ся третини належного їм гонорару і уступили з катедр софійского університету. За згодою правительства задержали собі формальне право викладати на тім університеті, через три законтраковані роки, але безплатно і за дозволом колегії професорів. Два французські професори, Жолє і Сцеля, ще не заключили угоди.

— **Маніфестация проти мадярских варварств.** Дня 27. с. м. відбуде ся в Празі велике народне віче в цілі запротестованя проти останних мадярских насильств на Словаках. Се віче скликають всі ческі сторонництва.

— **Цукор подорожів.** Здавало ся, що по зниженю податку від цукру спаде єго ціна. Тимчасом не лише не настала знижка ціни цукру, але фабриканти ще почали підносити єго ціну. Доси вже подорожів цукор о 6 сот. на 1 клгр.

— **Про студентский пролетарият в Петербурзі**, в Москві і інших російских університетах оповідає „Петербургская Газета“ сумні річи. В університеті в Томску висить оповіщенє, що якийсь студент пошукує кравецької служби, инший фризирської. В першім анонсі каже ся: „Шию не гірше як кожда швачка, в кождім разі старанніше“. В другім анонсі стоїть: „Стрижу волосє і голю лише за половину того, що беруть інші, за добру роботу ручу; прошу за те комілітонів приходити до мене“. На чорній таблиці в московскім університеті можна прочитати ось яке оголошенє: „Порушає ся увазі властителів домів! Студент медицини наповняє ледівні снігом за мірну платню. Прошу товаришів набути мені такого занятя!“

— **Зїзд акторів у Москві.** Рос. міністерство внутр. справ дозволило урядити в Москві зїзд театральних акторів. Задачею зїзду є розглянути сучасне становище театральної справи в Росії і винайти спосіб на поліпшенє долі акторів.

— **Страшна трагедия.** В Бурдуженах жила спокійно від довгих років заможна сім'я Жибачинських. Панна дому — красуня мала багато поклонників і оден австрійский офіцер старав ся о її руку. Тому що офіцер був бідний, матір спротивила ся подружжю. Панна так взяла собі до серця зруйнованє свого життєвого щастя, що кілька разів хотіла відобрати собі житє і вкінци збожеволіла. Се стало ся перед 10 роками. Батько помер а божевільна донька жила з 70-літною матір'ю під одною стріхою. Дня 25. марця божевільна донька всипала матери; в каву добру дозу отруї, яку набула собі не знати яким способом. Отроєна жінка померла серед страшних болів а донька придивляла ся передсмертній агонії матери, побігла опісля на дорогу і кричала з утіхи, що матір померла. Збігли ся сусіди, щоб зловити божевільну, однак вона сховала ся в покою, замкнула двері і так само отруїла ся. Дня 27. марця поховано матір і доньку.

— **Любитель залізничних білетів.** В особовій касі залізничній в Перемишлі пропадали від довшого часу білети. Касирки замітили крадіж, ало боялись єї виявляти і покривали шкоду своїми грішми. Аж оноді викрито злодія. По відїзді віденьского поїзду прийшов до каси молодий панок і просив звернути гріші за куплений до Відня білет. Касирка знаючи, що нікому не продавала білету до Відня, казала арештувати того пана. При слістві виявило ся, що брат одної з касирок, в часі, коли она була дома а каса була замкнена, витягав їй з кишені ключі до каси і викрадав білети та сам їх пристемплював потрібною датою і відтак продавав по зниженій ціні, або сам їх уживав. Винюванка, видко з ліпшої фамилії, бо перемиска кореспонденція подає лише перші букви єго імени, Е. Г., відставлено до слідчої вязниці.

— **Дрібні вісти.** Аптекарске тов-о у Львові отворило у своїм льокалі при ул. Театральній 22. школу для виобразованя фармацевтів. Поки що наука буде тревати два місяці, до кінця мая. Виклади з хемії, фармакогнозії,

ботаніки і фармації, та практичні справи ведуть магістри фармації др. Блюменфельд і Габріель. — Галицький сойм має бути скликаний аж в осени на довшу сесію. Літньої сесії не буде

Оповіді.

— **Репертуар руского театру в Тернополі.** (Саля Міщанського Брацтва. Початок 7 1/2 веч. Білети продає ранше «Народна Торговля».)

В суботу 4. цвітня „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В неділю 5. цвітня „Маруся Богуславка“ історично-побутова драма в 5 діях М. Старицького.

— **Театр аматорів львівського „Сокола“** відіграє в неділю дня 5 с. м. „Не ходи Грицю та на вечерниці“ образ з народного життя в 5 діях зі співами і танцями Александрова і Старицького. Музика військова 15. п. п. Ціни місць: крісла по 1 К, 1-20 К і 1-60 К, стоячі місця по 40 і 50 с. Початок представлення о 7. год. вечером.

— **Відозва до жертволюбних сердець.** Слава Ісусу Христу! Дорогі в Христі Братя і Сестри! На далекій окраїні нашої Русі в сянцім повіті лежить село Прусик. Село бідне, винищене жидовою, яка розпоювала людей довгі часи. Нарід дуже убогий та й церковця в селі деревляна, дуже убога похилила ся від довговічності і требаб поставити нову, а ту нема дуже за що. Узбирали ми трохи гроша свого та то все за мало, щоби розпочати будову нової церкви. Тому відзиваємо ся тою дорогою до всіх Русинів, до всіх християнських сердець та просимо, щоби помогли нам в Божому ділу. Присилайте жертви на будову нашої церкви, шліть хто що може, а наші вдячні серця будуть в новій церкві благодати у Бога для Вас неба. Жертви просимо слати на руки предсідателя церковного комітету о. Петра Мекелити, пароха в Сянціку, п. Сянкі

— **3 Анадемічної Громади у Львові.** Надзвичайні заг. збори товариства відбули ся дня 29. марца с. р. До виділу на рік адміністраційний 1907/8 виїшли: голова Замора Федір ст. філ., заступник голови В. Цмайло Кульчицький ст. прав, секретар М. Яворський ст. прав, каснер оборотного фонду Степанів Дмитро ст. прав, каснер заомогового фонду Лешій Юліян ст. пр., контрольор Сохацький Іван ст. прав, бібліотекар Ставничий Богдан ст. філ., яко виділові: Патлик Володимир ст. філ., Мутичка Андрій ст. філ., Грех Володимир ст. філ. і Стефанович Ярслав ст. філ. Заступниками виділових: Ушакевич Станислав ст. філ., Танчаковский Юрій ст. прав, Федусевич Володимир ст. пр., Апостол Матій ст. пр. До шкоч труючої комісії вибрані: Тимотей Шурак, голова, ст. філ., Гасюк Стефан ст. пр., Федюк Микола ст. прав, Максимович Антін ст. прав: члени комісії.

— **„Кружок правників“ у Львові** вишукє ванятя для своїх членів (ул. Кохановського ч 1 Д) поручає спосібних кореспондентів, солідних мундантів для Впв. П. адвокатів, нотарів і для фінансових інституцій всякого рода. — В. Цмайло-Кульчицький, голова кружка. Матвій Яворський, секретар.

Посмертні оповістки.

— Анна з Кишків Мацюранова, жена пароха в Порудні, упокоїла ся в 29. році життя в домі своїх родичів в Опаці. В. і. п.

— Адам Мриглоцкий, емер. учитель народний в Куликові, упокоїв ся в 70. році життя. В. с. п.

Телеграми

з дня 3. цвітня.

Відень. Палата послів зібрала ся вчера о 3 1/2 год. по полудні През. Вайскірхнер присьвятв згадку помершим послам в часі парламентарної перерви. Потім відчитувано впливи. Наглячі внесня поставили: п. Цеглинський в справі адміністр. системи в Галичині; пос. Петрушевич в справі останних соймових виборів; пос. Остапчук в тій самій справі; кс. Лондзіна в справі виборів в І, окрузі на Шлеску; пос. Погачнік (слов.

катол.) в справі уповажнення правительства до до військової бранки; пол. Малаховський в справі прискорєня нарад над правит. предлоєю що до міністерства публічних робіт. Перший п. Погачнік поверав своє внесенє. По промовах пп. Свободи, Діаманда і Фресля заіданє замкнено. Наступаюче вині о 11. год.

Відень. Польські людовці переговорюють в польским колом в справі вступленя до него. Між иншим застерігають собі вільну руку при верифікації галицьких виборів, жадають відповідного заступства в комісіях і зміни статутів кола в тім напрямі, аби за народні справи, в яких мають поступати солідарно, уважано ті справи, які ухвалить коло двома третинами голосів.

Тегеран. Оноді в ночи стрілено 5 разів до повозу російского полковника Сахова, але кулі хибилі, Напасника не викрито.

Гонкон. Рух за бойкотом японських товарів зростає в Хінах. Приїхало ту кілька японських кораблів, але не можуть виладувати товарів, бо хінські робітники відказали помочи.

Товариство взаїмних обезпечєнь

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний).

приймає обезпечєня будинків, всяких річій домашних і господа ских, збіжа і паші против шкід від пожару.

Шкоди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою шкоростю. Оцінка шкід відбуває ся в присутності 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.88, відшкодовань в сумі вісім і пів міліона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороти за р. 1906-1907 вносили п 10 проц.

Банк красєй у Львові і в Чернівцях, Каса ощадности у Львові, Руска Шадниця в Перемишлі приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.

На житє можна обезпечати ся через „Дністер“ в Краківсьім Товаристві.

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в мвогих селах; там, де вице не робить инший агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о удієне агенції. До тепер заробили агенти 1,142,108 корон провізії.

Фонди Товариства 31/12 1907:

Фонд резервовий	K 1,003 364 —
„ резерви премій	„ 613,720 —
„ спец. на звороти	„ 5,1939 —
„ на ріжницю курсів	„ 3 437 —
„ резерви спеціальної	„ 35 000 —
„ емерит. урядників	„ 218,364 —
инні фонди заосмотрєня	„ 40,000 —
Разєм сума	K 1,964 824 —

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

! Кашель !

Хто любить своє здоровлє, той хоронить єго.

5245 нот. дол. сьвідоцтв доказує помчній вяселі

Кайзер'а Brust-Caramellen

(Грудні кармєльки з трема соснами.)

Випробовані лікарями і получєні проти кашлю, хрипки, катару, флегму, закатарєня устної ями, дихавиці і коклюшу.

Пачка 20 або 40 сот.; Доза 80 сот. Дістати можна у всіх антиках і дрогуєриях.

(24—24)

Житки можна набувати в „Сонільськїм Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях в краю.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. цвітня 1908.

Щоденно о год. 8. вечєр представленє. В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. пол. і о 8. год. вечєром. Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Контора виміни

ц. к. уприв. галицького акційного

БАНКУ

Гіпотечного

поручає

яко добру і певну льокацію

- 4% листи гіпотечні
 - 4 1/2% листи гіпотечні
 - 5% листи гіпотечні преміовані
 - 4% листи Товариства кредитового земского
 - 4 1/2% листи Банку кравого
 - 4% листи Банку кравого
 - 5% облігації комунальні Банку кравого
 - 4% позичку краву
 - 4% облігації пропанаційні і всілякі ренти державні
- Ті папєри продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова	рано	перед пол.	по пол.	вечєр	в ночи
Кракона	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракона	7:20	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Червоєць	8:05	—	2:25	—	9:00
Червоєць	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломні	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Нустомит	7:29	11:0	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Люблин	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50H
Рави рускої	7:10	12:40	4:0	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10H
Брухович	7:10	12:40	1:4H	4:50	4:20
Брухович	10:05H	—	3:2	5:30	9:35H
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова	рано	перед пол.	по полуд.	вечєр	в ночи
Кракона	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракона	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Червоєць	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Червоєць	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломні	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Нустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:1
Люблин	6:00	9:05	2:10H	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35H
Янова	6:58	9:15	1:35H	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34H
Брухович	9:05H	12:41H	3:45	7:10	11:35H
Зимної води	3:45	8:40	4:35	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспінні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди ідучі лише в неділі і сьвята означєні H — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в неділі і сьвята від 1/6 до 31/8 що день буквою L.

при закупні товарів просимо покликувати ся на анонси нашої часописи!

З друкарні В. А. Шийкєвского.

Видає і відповідає за редакцію Семен Горук.

